

РЕШЕНИЕ

№ 110

гр. Стара Загора, 07.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, XIII–ТИ ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в публично заседание на шести февруари през две хиляди двадесет
и четвърта година в следния състав:

Председател: Жения Иванова

при участието на секретаря Невена Иванова
като разгледа докладваното от Жения Иванова Гражданско дело №
20235530104436 по описа за 2023 година

Предявен е иск с правно основание чл. 240, ал.1 ЗЗД.

В исковата молба се твърди, че ищецът се познавал с ответната страна –
Е. Ц. Д. от около две години.

Сочи, че в края на лятото на 2022 година му споделила, че изпитвала
финансови затруднения, че заплатата на сервитьор не ѝ достигала, за да
направи някои по – големи покупки за домакинството си. Попитала го дали
може да ѝ даде в заем сумата от 1 600 лева, който заем тя да започнела да му
изплаща на части от м. януари 2023 г..

След като преценил какво било състоянието на собствените му финанси
и плащанията, които имал във връзка с ремонт в жилището си и планиран
последващ такъв за есента на предстоящата година, решил че може да ѝ
направи тази услуга и да ѝ предоставил в заем сумата от 1 600 лева.
Уговорили се, че ще му връща по 200 лева всеки месец, считано от 15 януари
2023 – та година и най – късно до края на м. август 2023 г., тя да му се
издължала, защото възнамерявал да прави ремонт на кухнята в апартамента,
където живеел.

На 07.10.2022 г. ищецът предоставил лично сумата от 1 600 лева на
ответницата по делото, на работното ѝ място, като за параметрите на тяхната

устна договорка, тя съставила писмен документ – декларация, подписан и от двете страни, в който най – общо били описани договорените от тях условия по заема – размер на сумата по заема, датата на реално предаване на паричната сума, начин на разплащане, падеж на задължението.

След като месец август 2023 г. изтекъл, а нямало нито едно плащане по договорената между тях, като страни по заема схема, ищеца инициирал среща с ответницата Е. Д..

Целта му била да ѝ напомни, че срокът изтекъл, а по нейното задължение към него не бил изплатен нито един лев. От реакцията ѝ разбрал, че не отричала, че имала задължение, но и че нямала намерение да си връща заема.

Искането до съда е да постанови решение, с което да осъди ответницата Е. Ц. Д., ЕГН *****, да заплати на ищеца, сумата от 1 600 лева по силата на договорка между страните, отразена писмено в декларация за заем от 07.10.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата от завеждане на исковата молба в съда до пълното изплащане на сумата по заема. Претендира направените по делото разноски.

В законоустановения срок по чл.131 ГПК не е постъпил писмен отговор от ответницата Е. Ц. Д..

В съдебно заседание ищецът, чрез процесуалния си представител, прави искане за постановяване на неprisъствено решение.

В съдебно заседание ответницата, редовно призована, не се явява и изпраща представител, като не е направила искане за разглеждане на делото в нейно отсъствие. На ответницата са ѝ указани последиците от това процесуално поведение с определението на съда за насрочване на делото, връчено лично на нея на 03.01.2024г. (л.15 от делото).

С оглед изложените в исковата молба обстоятелства и събраните по делото писмени доказателства (подписана от ответницата декларация за получаване на заемна сума със задължение да я върне до определен срок) и като отчете, че в доказателствена тежест на ответницата е да установи връщането на заемната сума (което тя не стори), съдът намира, че предявеният иск е вероятно основателен.

Следователно са налице всички предвидени от закона предпоставки (чл.

238, ал. 1 във вр. чл. 239, ал. 1 ГПК) за постановяване на неприсъствено решение, като искът бъде уважен, без да е необходимо излагане на мотиви по същество (чл. 239, ал. 2 ГПК).

С оглед изхода на делото и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, ответницата следва да бъде осъдена да заплати на ищеца направените по делото разноси общо в размер на 624 лева (64 лева – дължима държавна такса и 560 лева – адвокатско възнаграждение).

Водим от горното и на основание чл. 239 ГПК, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Е. Ц. Д., ЕГН: *****, с адрес: *****, да заплати на К. М. К., ЕГН *****, с адрес: *****, сумата в размер на 1 6 0 0 лева, представляваща получена на 07.10.2022г. в заем сума, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба в съда – 03.11.2023г. до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА Е. Ц. Д., ЕГН: *****, с адрес: *****, да заплати на К. М. К., ЕГН *****, с адрес: *****, сумата в размер на 624 лева, представляваща направените от него разноси по делото.

Решението не подлежи на обжалване.

Съдия при Районен съд – Стара Загора: _____